

rajo in naj radi dajo knjižico v tistem jeziku, v katerem jih nagovori človek, ki hoče kaj vložiti. Tedaj pa, Slovenci, vlagajte pridno v c. kr. poštno hranil nico, to nam bode znamenje, da ste varčni, da skrbite za se in za svoje, ali tirjajte tudi vselej slov. knjižice, da sami izznate, kaj ste vložili in kako imate ravuati, da dobote, če postane sila denar iz nje brez vsake težave.

Iz Ljubljane. (Podkovska šola) V prvem tečaji 1887 obiskovalo je našo podkovsko šolo 5 učencev, kateri so koncem junija delali izpit iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Trije učenci izzolali so se na lastne stroške, dva učenca imela sta štipendije. Teh učencev bili so trije iz Kranjskega, eden Stajarec (Slovenec), eden Hrvat. Vsi so povoljno napredovali, skušnjo prestali so vsi z dobrim uspehom. V drugem tečaji obiskovalo je podkovsko šolo zopet 5 učencev, vsem peterim podelile so se štipendije, pri skušnji koncem decembra pokazali so tudi ti učenci povoljen uspeh, eden dobil je red „prav dobro“, štirje „dobro“, eden „zadostno“. Vsi učenci družega tečaja bili so Kranjeni. V podkovski šoli vrstile so se tudi leta 1887, skušnje iz podkovstva za kovače, kateri niso obiskivali podkovske šole. Koncem junija prišlo je k skušnji 22 kovačev in sicer prvikrat 14, 8 kovačev pa ponavljalo je skušnjo, ker so leta 1886 propadli. Od teh 22 prestalo je pa le 15 kovačev skušnjo z zadostnim uspehom in sicer od 14 prvikrat prišlih 11, od 8 ponavljajočih pa 4, 3 kovači smejo torej še enkrat ponavljati skušnjo, 4, ki so drugič propadli, pa morajo obiskati šolo, ako hočejo še dalje pečati se s podkovstvom. Koncem decembra prišlo je k skušnji 13 kovačev in sicer prvikrat 10, 3 ponavljali so skušnjo. Iz 10 kovačev, ki so prišli prvikrat, propadla sta 2, od drugih prišlih 3 pa še mora 1 obiskati šolo. Po narodnosti bilo je med iz teh 45 kovačev 25 Kranjenov in 10 štajarskih Slovencev. Skušnji iz ogledovanja klavne živine in mesa podvrgla sta se meseca junija 1887, leta eden kovaški mojster in eden posestnik, a pri obeh ni bilo povoljnega uspeha, zatoraj je eden teh kandidatov ponavljal skušnjo, meseca decembra in takrat bil potrjen. V izpraševalno komisijo za skušnje kovačev imenovala je visoka c. kr. deželna vlada tudi letos vodjo podkovske šole kot prvosednika, kot izpraševalca pa c. kr. deželnega živinozdravnika gosp. Wagnerja in učitelja podkovske šole gosp. Siegelna. Tudi leta 1887 delile so se ustanove ubogim učencem podkovske šole, in sicer vsled blagodušnosti vis. c. kr. ministerstva za poljedelstvo, vis. deželnega zbora kranjskega in kranjske hranilnice. Kakor prejšnje leto, tako so tudi letos imeli učenci dovolj priložnosti izvežbati se praktično ne samo v podkovstvu, ampak tudi v drugih živinskih boleznih, podkovalo se je namreč

leta 1887 v podkovski šoli 1886 konj, a tudi v bolnišnici narastel je material za poduk, bilo je namreč ondi oskrbovanih 96 bolnih konj, 3 krave, 2 kozi, 3 mačke in 26 psov. Tudi letos hodili so učenci v mestno klavnicu in tam praktično se vežbali v ogledovanji klavne živine in mesa. Vsi učenci obeh tečajev stanovali so v šolski hiši in so se razun enega obnašali izgledno. Tako poročilo šole.

Raznoterosti.

(Sadje.) Letošnjo spomlad je bilo veliko cvetja in človek si je lehko domisljal, da bode veliko sadja jeseni. Vreme za cvet še ni bilo neugodno, vendar pa se kaže sedaj prej malo, kakor veliko sadja. Izlasti jabelka so, kar se tiče števila, slaba, nekaj je bil veter, ko so jabolke cvele, premrzeli, nekaj pa so bili pritisnili cvetni kebri in so cvet zamorili. V krajinah, ki so bolj za vetrom, pa je precej jabolk. Hruške so bolje, a tudi ne povsod v enaki meri.

(Izslejanje.) Iz Radvanja pri Mariboru se je kmalu po veliki noči nekaj družin podalo v Ameriko. Iz Kranjskega pa je v preteklem tednu 31 oseb streslo prah domače zemlje ter hitelo v novi svet v Ameriko. Mi jim sicer želimo sreče, toda malo je upanja za njo.

(Čebulj.) Iz Ogerskega se izvaja v novem času veliko čebulja na Angleško. Iz mesta Szegedin, to se pravi iz njegove okolice, se jeli v jeseni 800 vaganov čebulja tje poslalo. V sledi tega je cena čebulju ondi štirikrat višja postala, kakor je bila poprej. Da bi še našim čebuljarjem ali lukovnjakom bila sreča mila!

(Konjski sejmovi.) Za konje bode v meseci juniji sejem v torek, dne 5. v Radgoni, v četrtek, dne 7. v Gradei in petek dne 22. v St. Jurji na juž. žel.

Sejmovi. Dne 4. junija v Mariboru, v Rušah, pri Novi cerkvi, v Jurkloštru in na Tinskem. Dne 5. junija v Radgoni (za goveda) in v Reichenburgu.

Tržna cena preteklega tedna za 100 kilogramov.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
Maribor hruš.	fl. kr. 6 40	fl. kr. 4 50	fl. kr. 4 30	fl. kr. 3 10	fl. kr. 5	fl. kr. 4 10	fl. kr. 4 50
Ptuj . . .	7 —	6 80	5 60	5 30	5 80	— —	6 —
Celje . . .	9 —	8 58	7 90	6 33	6 76	— —	— —
Gradec . .	7 90	6 10	6 80	6 20	6 90	— —	— —
Ljubljana .	3 20	6 50	6 25	6 30	7 —	— —	— —
Celovec . .	8 —	6 05	6 45	6 56	6 20	— —	— —
Dunaj . . .	8 —	6 30	6 85	6 —	6 30	— —	— —
Pešt . . .	7 30	5 80	6 95	5 45	6 30	— —	— —

mestu vse v redu. Dijaki na vseučilišči, nekateri „burši“ in celo nekatere družine so še samo „nemške“, ter nas nekam mrzko prijemlje poročilo, da je prišlo iz Gradca največ vencev na rakev pok. cesarja Viljema. — Drž. poslanec Lipniškega okraja, vč. g. A. Karlon, je vzbolel, za to ga zadnje dni ni bilo v drž. zbornu. Liberalci pa so iz tega kar sklenili, da se je desnica drž. zborna sprla. Se ve, da bi bilo liberalcem ljubo, toda upajmo, da bode še dolgo do tega. — Koroškim Slovencem se je vrinil za dež. poslanca nek dr. Abuja, po krvji je Slovenec, po obnašanji svojem pa se šteje v vrsto Nemcev. Sedaj so ga kor. drž. poslanci pa proglašili za Slovence ter ga klicali za pričo, da se Slovencem ne godi na Koroškem nobena krivica, češ, da je dr. Abuja z vsem, izlasti še tudi z ljudskimi šolami popolnem zadovoljen. No tedaj pa je že pribita — resnica. Bog se nas usmili! — V Ljubljani je bil v četrtek, dne 24. maja, občni zbor mladega „kat. tisk. društva“. Mil. knezoškof, dr. Missia so bili v pričo, ter so govorili kaj prijazno za to, da naj podpira vsak po moči to društvo in izlasti še dopisuje tudi v novine, ki jih izdaja ali podpira „tisk. društvo“. Ni dvoma, da obrodi ta beseda veliko dobrega sadu. — Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani izda letos posebno knjižico v proslavo 40-letnega vladanja svitlega cesarja. Spisuje jo g. Fr. Hubad, profesor v Gradcu. Denarja nalaga poslej tudi v koroških posojilnicah. To je dobro. — Komensko županstvo pri Gorici je prepevedalo vsako barantijo na praznik sv. Rešnjega telesa. Take prepovedi bi bilo treba tudi po drugih občinah. — Okoli Gorice so že črešnje pojemali z drevja, toda letos nima to blago nič kajcene. S kraja še je bila cena 60, sedaj pa je le 6 kr. za kilo črešenj. — V Trstu začne družba sv. Cirila in Metoda jeseni 1. razred slov. ljudske šole. Doslej so vse italijanske; da si je 1429 slov. očetov prosilo za slov. šolo, ne mara jim je napraviti mestno starostinstvo. Čudo, zakaj še jemlje od njih denar. — Zagreb dela velike priprave, da vzprejme, čem možno, sijajno cesarjeviča Rudolfa in nje govo soprogo, dne 10. junija. Dež. zbor ali sabor razpravlja načrt postave, vsled katere se izostrijo nasledki sodnijskih kazni. — V drž. zboru v Budimpešti je minister Tisza rekel, da ne svetuje nikomur, da pošlje kaj na razstavo v Pariz, češ, da se ne zna, kaj še kje pride. Ta beseda pomeni lehko veliko, a tudi — nič. Nam se zdi, da je zadnje. Madjar se rad baha in torej ni treba, da damo kaj na njegovo besedo.

Vnanje države O konci vatikanske razstave pridejo tudi sv. Oče va njo. To so obljubili odborni, ki ima razstavo v rokah. — Drž. zbor v Rimu pričel je razpravo o novi kazenski postavi. Kolikor se vidi, pritiska

Crispi sila na poslance, da jo čem prej, tem bolje vzprejmó. Nova postava bode nova veriga na roke kat. cerkve. — Crispi bi rad videl, da pride naš svitli cesar enkrat na ital. tla, ter poda na njih ital. kralju roko. Vsako leto poči zato glas, da se to izgodi; tudi letos tako, toda kakor druga leta, bode tudi letos le ta vest — bosa želja — Španjska razstava v Barceloni je velika in je kraljica vdova, Kristina, posebej še pohvalila oddelek avstrijske razstave. Vidi se visokej gospoj, da ji še gredó misli rade nazaj, v domačijo. — V Marziliji, francoskem mestu ob morji, je bil v nedeljo nek shod ital. in francoskih demokratov. Tu so si napivali na vesoljno republiko. Ne vemo, če bode ital. kralj Umberto vesel teh napitnic. — Na Francoskem biva bojda 85.000 Nemcev, Francozov pa v Nemčiji 8000, zato bodo zadnji večje sitnobe, ako bodo razmere med Nemčijo in Francijo zmerom napete, kakor pa Franciji. — Čedalje bolj se kaže, da ni danji republike nihče prav zadovoljen, samo v se razbojništvo raste in pa bogastvo tistim, ki pridejo do drž. kase. Prejšnji minister Constanš ni imel, predno je postal minister, ničesar razven dolgov, ko je odstopil, najel pa si je lehko stanovanje za 12.000 frankov na leto in sedaj, ko je načelnik vlade v Anamu, treba mu je bilo 20 vagonov, da je spravil svojo kložnjo domov. To se splača. — V Belgiji so bile zopet volitve in so si liberalci veliko prizadiali za to, da dobé v mestnih zastopih večino. Tako po celiem pa jim ni obveljalo. — Knez Bismarck se je vrnil v Berolin in sklepa se iz tega, da je nekaj silnega ondi, ker je postal njega treba — Proti Rusiji plete Bismarck vedno nove spletke, a Rusija se ne meni veliko za-nje. Menda zna, da Bismarcku ni resnica. — General Ignatijev je potrjen v načelnika slov. podpornega društva. General je imenitna oseba, izlasti še gledé Bolgarije. — Knez bolgarski, princ Ferdo Koburški se je vrnil v Sofijo, tje je prišla tudi njegova mati, princesinja Klementina. Ako je prinesla denarja seboj, potem ima mladi knez gotovo močno varuhinjo v kaki večji državi za-se, če ne, bode pa k malu njegove vlade konec. — V Srbiji je blizu vse, kakor v prejšnjem tednu, tudi ministerstvo še je tisto. — Turčiji svetuje Anglija, naj postavi za namestnika v Armeniji in Macedoniji kacega kristjana, potem bode pa mir v tistih krajih. Od stranj kristjanov že, toda kaj bode s mohamedanci? Ni verjetno, da bi se ti iz lehka podali. — V Novem Yorku, v združenih državah sev. Amerike, je vломil nek redar, Karel Rickert, v trgovsko štacuno po noči, ob $7\frac{1}{2}$ v jutro so ga vjeli, k malu za tem so mu porezali gumbe na suknji ter ga s tem dali iz službe, ob $2\frac{1}{2}$ so postavili pred porotno sodbo, ob $1\frac{1}{2}$ popoldne je bil obsojen na 10 let težke ječe in kmalu potem je že sedel. To je bila nagla in — izdatna sodba.